

Nr 96.

Av herr **Sjölander**, om medgivande av tillägglån till statens egnahemslån.

I egnahemssakkunniges betänkande av oktober 1914 ingår bland annat ett förslag om så kallade *tillägglån* till egnahemslån.

Hänvisande till den på statistiskt material stödda motivering, som återfinnes i nämnda betänkande (sid. 214 och följande), vill jag här endast påpeka, hurusom en överblick av lagstiftningen angående egnahemslån under loppet av åren 1905—1913 ger vid handen, det låntagare från denna periods tidigare skede i en mängd fall blivit mindre gynnsamt ställda än låntagare från en senare del av samma tid. De förra ha nämligen varit uteslutna från rätt att belåna fastigheter av det värde, som senare medgivits.

En särskilt ogynnsam ställning intaga emellertid även de låntagare, som under åren 1911 och 1912 erhållit lån å jordbrukslägenheter med ett värde av över 6,000 kronor, om man nämligen jämför deras förutsättningar med låntagare av motsvarande kategori från 1913. Under 1911 och 1912 gällde nämligen en bestämmelse om begränsning av lånesummans absoluta belopp till kronor 5,000. Då samtidigt egnahemslån kunde erhållas å lägenhet till och med 7,000 kronors värde, kunde innehavare av lägenhet, värd mellan 6,000 och 7,000 kronor, icke erhålla egnahemslån motsvarande fem sjättedelar av detta värde. Bestämmelsen om lånesummans absoluta begränsning borttogs år 1913, varigenom lånemaximum för ett värde av kronor 7,000 höjdes från kronor 5,000 till kronor 5,833. Samtidigt höjdes maximivärdet å obebyggd jordbruksfastighet från kronor 7,000 till kronor 8,000, vadan lånemaximum för dylik fastighet kom att utgöra kronor 6,666.

Att de tidigare gränserna för värde- och lånemaxima varit för snävt tillmätta torde icke behöva närmare påvisas. Redan riksdagens beslut av år 1913 synes ådagalägga detta. Och då, som nämnt, tidigare låntagare därigenom i många fall kommit att stå i mindre gynnsam ställning än låntagare från senare tid, torde det vara en enkel gärd av rättvisa, om de mindre gynnade i lämplig mån kunna komma att bli jämställda med de övriga.

På grund av vad sålunda anförts, hemställer jag vördsamt, det riksdagen måtte besluta,

att tilläggslånet till statens egnahemslån må utgå enligt de bestämmelser, som i 1914 års egnahemssakkunniges betänkande föreslås, dock att värde- och lånemaxima vid beviljande av tilläggslånet bringas i överensstämmelse med de ändringar i gällande bestämmelser för egnahemslånet, som innevarande riksdag möjligen kommer att företaga.

Stockholm den 25 januari 1918.

Oscar E. Sjölander.
